

ஓம்.

ஸத் குரவே நம:

ஞானஸாதக ரொழுக்கம்

பிரஹ்மாணுவிளக்கம்

எ. சமாபுரி முதலியார் அவர்கள்

இயற்றிய

ஞான அப்பிபாச முறைகள்.

S. தேவராஜ முதலியாரால்

சென்னை

ஸ்ரீ வேதவல்லி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

Apply to:—

S. DEVARAJA MUDALIAR,
No. 3 Thottikalai Kumarappa Mudaly Street,
Choolai Vepery Post, MADRAS.

மஹான்
கரபாத்திர சிவப்பிரகாச சுவாமிகளின்
சீடர்

E. சமரபுரி முதலியார்.

ம்

ஞானசாதக ரொழுக்கம்.

அநாதிமலத்தா லமுங்குமாருயிர்
அரண்டும் புரண்டு மிரண்டேநாள் அதற்கேனிந்த
வாடலும்பாடலும், அதிலுமொருநாள் (பிறப்பு)
ஆயிற்று மற்றொருநாள் (இறப்பு) தானென மதி
அரியரார்தம்முள் அபேதமென்றறி
அவாவற்றிருத்தலே அந்தக்கரணசுத்தி
அந்தக்கரணசுத்தியே அறிவையறிதற்சாதனம்
அடங்காமனமே உரும்பிணியாகும்
அடங்கும் மனமே அல்ல லகற்றும்
அகத்தின்குறி முகத்திற்காட்டும்
அண்டத்தினுளவெலாம் பிண்டத்தினுமுள
அல்லும் பகலும் அறிவாயிரு
அண்ணலைக் காணி னவ னிவ னாமே
அணுவையறிதலே ஆநந்தமயமாம்
அசைவற்றிருத்தலே அமலயோகம்
அருட்செல்வத்தை அடைவது நன்று

அறிஞர்கொள்வது அகமுகப்பூசையே
 அறிவேசிவமென்பது அறிஞர்கொள்கை
 அகம்பிரஹ்மாஸ்மி. அயமாத்மா ப்ரஹ்மம்.
 அஐயாமந்திரம் அநுஷ்டானதந்திரம்
 அமுதமிறக்கி அன்புடன்புசி
 அண்டமென்பது குண்டலிமுனையே
 அறிவாயிருத்தலே குறிபற்றசாதனம்
 அவனருளாலே அவன்றூள்வணங்கு
 அந்தமிலாதமுத்திக் குபாயமேதென்றறி
 அஞ்சக்கரத்தை நெஞ்சுணிறுத்து
 அஞ்ஞானஞ் சுருங்க லதுவேமுத்தி
 அந்திக்குமந்திர மறிந்தபின் தந்தைக்குமுன் டகன்
 தானே பிறப்பான்
 அஹிம்சைபரம தருமம் அன்புமலரா
 லருச்சனைசெய்
 அஞ்சக்கரத்தி னரும்பொருடன்னின்
 நெஞ்சக்கருத்தினிலையறி
 ஆசையறுதலே ஆநந்தநிலை
 ஆசையற்றவிடமே ஆசாரமானவிடம்
 ஆலயமேகாயம் அறிவே சிவலிங்கம்
 ஆமைபோலேந்தடக்கல் அமலயோகமாம்

ஆசனமூர்த்தங்களற வகண்டாகாரபூசைசெய்
 ஆதியுமந்தமுமில்லா அரும்பொருள்
 சோதியை நானெனச் சொல்லுவான் சாது
 ஆசையே துக்கம் நிராசையே தெய்வம்
 இந்திரியநிக்கிரக மிதமெலாந்தரும்
 இருவினையிலெலனி வீல்லைபிறப்பே
 இந்திரியம்விட்டோ னீசனைக்காணான்
 ஈறிலாதவன் ஈசனெருவனே
 ஈமென்று கேட்டதுவு மென்னுள்ளே நின்றதுவும்
 ஒமென்று சொன்னதுவு முற்றமறி
 உண்முகநாட்ட முண்டைவிளங்கும்
 உன்னிலேஉன்னி யுத்தமனைக்காண்
 உன்னிலுன்னுமென்ற வறுதிமொழியொன்றைத்
 தன்னிலுன்னி நன்னெறியைச்சார்
 உழைப்பின்வாரா வறுதிகளுளவோ
 உற்றுற்றுப் பார்க்க வொளிதருமாநந்தமதை
 நெற்றிக்கு நேர்கண்டு நீ நிலைத்திரு
 எங்கும் பிரஹ்மம் பொங்கிநிற்கும் [க் தும்
 ஒமொழிப் பொருளை நோக்கினுணருணரமை போ
 ஓங்காரமாய் நின்றவொருவத்துவிலே
 பாங்கரய் முளைத்த பயனையறி

கடவுள்சக்தியே கற்பிதவுலகம்
 கரண வொழிவைக் காண்டல் நன்று
 கன்மநெறியைக் கட்டாயஞ்செய்தொழி
 கற்றதனாற்றொல்வினை கட்டறாகாண்
 கர்ம்மிகள் நடுநிலைக் காணார்தம்முள்
 கழப்பின்வாராக் கையறவுளவோ
 கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுந்து வந்தாற்போல்
 உடலிலொளித்திருந்தசிவமொளிசெயக்காண்
 கருணைத்திருவடியிற் கலந்துநில் [தே
 காலேசாதத்தைத்தள்ளாதேகாட்டுச்சாவடியிற்றங்கா
 காமக்கடல் கடக்க வோமக்கனலுள்ளேபார்
 கிட்டவழி யெட்டிப்பிடிக்கொஞ்சமாயினுங்கூட்டிமு
 குண்டலி யெழுப்பின் விண்டெழுஞ் சோதி [டி
 குலவியசிவபதங் குறுகாதவமே
 கெடுவதொழித்து கேள்விமுயல்
 சங்கரனன் பர்மாணாசற்று நண்ணார்பரதனம்
 சகலகேவலங்களைச் சாராதகற்றலே நடுநிலை
 சமதிருஷ்டியே சச்சிதானந்தமாம்
 சங்கு (இடம் சந்திரன்) சக்கிரமே (வலம்-சூரியன்)
 சங்கரனைக்காட்டும்
 சத்தத்தினுள்ளே சித்தத்தைக்கட்டு

சங்கற்பவிரிவேசகம். சத்தத்தினுள்ளே

சதாசிவங்காண்

சத்தம்பிறந்தவிடத்தே சகலகலையுட்பிறக்கும்

சத்தம்பிறந்தவிடந் தன்மயமாய்நின்றவிடஞ்

சித்தம் பிறந்தவிடம் தேர்ந்தறிகாண்

சாதனசதுஷ்டய மடையின் சம்பன்னனாவன்

சாதிசங்கற்பந் தனைவிடற் சமாதி

சாத்திரங்கற்றார் வீடுற்றார்சாற்று

சாதியிரண்டெனற் சிவசத்தியாகும் (சிவம்-ஆண்,

வீந்து; சத்தி பெண், நாதம்)

சாவகாசமிருந்தாற் சாதுக்களைத்தரிசனைசெய்

சாந்திகோலைச் சதுராய்ப்பிடி

சிவாயமென்றவகூரம் சிவனிருக்கு மகூரம்

உபாய மென்றறிந்தோர்க்கு வுள்ளிருக்குமகூரம்

சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கங்காண்

சிவமுஞ்சத்தியுந் தெள்விலொன்றே

சிந்தையடக்கினவரே சீவன்முத்தர்

சிந்தனைபுறமே செல்லிற் றுயரமாம்

சிவன்வேறென்றெண்ணிச் சிந்தைகலங்காதே

சிவமென்ற நீயே சிவம்

சிவாயநமவென சிந்தனைசெய். சித்தமே சத்தசிவம்

சிவபெருமானைச் செம்பொனம்பலவனை
 நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
 சிவத்தைப்பேணிற்றவத்திற்கழகு
 சீவகாருண்ணியஞ் சிறந்தபுட்பம்
 சும்மாயிருக்கச் சுகமுதயமாகும்
 சும்மாவிருவென்ற சூத்திரத்தை நன்கறிந்தால்
 அம்மாபொருளிடென அடைய விழுங்குவான்
 செல்வமென்பது சிந்தை, யுண்ணிறைவே
 செஞ்சரணத்தானைச் செல்வனே சிந்தனைச் செய்
 செம்மதிப்பாலுண்டு சீராயிருக்க
 எட்டாத பேரின்ப மௌனத்தில் விழுங்கும்
 சோகம்பாவனை சொகுசாய்செய்
 ஞானிக்கில்லை யின்பமும் துன்பமும்
 ஞானிக்குப்பிறவி நண்ணுதென்பது திண்ணம்
 ஞானபூமியை நண்ணனலமே
 ஞானியின்பெருமைபோல் ஞாலத்திலில்லை
 ஞானகுருவை நன்றாய்ப்பணி
 தன்னையறிதலே சாத்திரத்தின்பலன்
 தற்போதம்போனவிடந் தற்பரமாகும்
 தவத்துக்கொருவர் வித்தைக்கொருவர்
 தன்னையறப்பது தவத்திற்கழகு

தன்னிற்றன்னை யறிந்தவன் றலை ஞவன்
 தனித்தவிடத்திற் ச மாதி செய்
 தனித்தவிடத்திற் றறிபோலிருப்பதே சமாதி
 தனித்திரு-பசித்திரு - விழித்திரு சுகித்திரு
 தானாயிருத்தலே தன்னையறிதலாம்
 தாயுடன்சென்றுநீ தாதையைக்கூடிப்பின்
 தாயை மறத்தல்தானே நீஷ்டை
 திருவடி ஞானஞ் சிவகாக்குவிக்கும்
 துட்டர்க்கு ஞானங் கிட்டாது திண்ணம்
 துறவிபோனடிப்பவர் தூர்த்தராவர்
 தூங்காமற்பூங்கலே துக்கநிவர்த்தி
 தொண்ணூற்றறுவகையுந் துரிசறச்சுடு
 நல்லாரைச்சேர்நதொழுகி நல்லறிவைநாடு
 நடுவைநாடி நன்றாயிரு
 நன்மைக்கடைப்பிடித்து நன்றாய்வாழ்
 நாதவிந்துவே நற்றாய்தந்தையர்
 நாட்டமிரண்டு நடுநாசியில்வை
 நாதாந்தயோகமே நஞ்சுண்டகண்டன்
 நாராயணாய நமவோமெனநாடு
 நானாரோ நீயாரோ நன்றும் பரமன்
 தானாரோ வென்றுணர்ந்து தவத்தைமுடி

நாட்டுக்கா விரண்டும் விட்டு கடுவுக்காலுடேபோய்

ஆட்டுக்கா விரண்டினுள்ளே யமர்ந்திரு
நிர்க்குணபூசையே நிஷ்காமபூசை
நிஷ்காமபூசையே நிஜபூசையாகும்
நினைவொன்று நினையாமனிற்பதகம்
நித்திரையுந்நினைப்பும் நீத்தலேவருணிலை
நின்றநிலைபேராமல் நினைவிலொன்றும்வாராமல்

சென்றநிலை முத்தியென்று சேர்
நேசமோடுமர்பரத்து ணிற்பதுஞானநிட்டை
பறைபரும்முத்திக்கு பாரமார்த்தயுக்த்தர்
பகிர்முகபாட்டம் பங்கப்படுத்தும்
பற்றற்றூன்பற்றினைப் பற்றலே பரமவீன்பம்
பகவற்கீதை பாராயணஞ்செய்
பலவிடத்தே மனதைப்பாய விடாது

நிலவரையினுடே போய் நேர்படு
பரப்பற்றிருப்பதே பரமானந்தம்
பகிர்முகப்பூசை பரமார்த்தமன்று
பாவனைபுரிந்தாற் பவமொழியாது
பாவனாதீதம் பதிந்தால்வீடே
பாவனைபழுத்தா லொழித்துவிடு

பாவஞதீதம்படியாவிடத்

தேகபாவனை யெஞ்ஞான்றுஞ்செய்

பாசஞானம் பரணையறியா

பிறவியறுதலே அருடையாம் பொருள்

பிறந்தவர்பெறும் பயன்பேரின்பவீடே

புணர்ந்தபாவமெலாம்பரிபூரண

முணர்ந்த ஞானியின் விழிபடவோடுமே

பொய்யைத்தள்ளி மெய்யைத் - முவு

பொன்னெடு வெள்ளிபொருந்தின்

பொன்னவன்றாளதுவே போற்று

போகமாதரைப் போற்றுதலெழிந்து

வகநாத னிணையடி யிறைஞ்சுமின்

மறைப்பொருள் காணின் மனத்துடிப்படங்கும்

மக்கட்பிறப்பாய் வருதலரிது

மண் பெண் னாசை மறத்தல் மாண்பே

மன்மனமட்டை மடக்கிடேய்

மலையிலக்கே மாமொழியாகும்

மதி ரவீ கூடின் மனமடங்கும்

மனதையடக்க மனந்துணையாகும்

மந்திரமாவது தந்திரமாகும்

மன்மனத்துள்ளே மடுனாலயமாகும்

மாதர்போகம் மாளாத்துடரம்
 மும்பலமொழிப்பதே முத்திக்கிடமாம்
 முத்திக்கேது பத்தியாகும்
 முன்னேடோகம் முயலல்வேண்டும்
 மும்பலமொழித்தலே முப்புரமழித்தல்
 முத்தியிலும் மும்முதலு முண்டெனல்லீணை
 மெய்ஞ்ஞானமின்றி வீடதுபெரார்
 வாக்கிறந்துநின்ற மவுனமது கிட்டினாற்
 ருக்கிறந்த தற்சுட்டு சார்தற்கிடமாம்
 விருப்புவெறுப்பற்றால் வேதனைமாற்றும்
 விந்தைக்கட்டின் சிந்தையடங்கும்
 வீக்கிரகாராதனை முற்றிலும் வீணை
 வெட்டவெளியே வேதாந்தமென்பர்
 வேதமுடியறிந்த வேதியரைக்கூட
 பேதநிலை மெல்லாம் பிரி

ஞானசாதகரொழுக்கம் முக்கியமானவை

முற்றிற்று.

ஓம்.

பிரஹ்மா னுவிளக்கம்.

ஓம் * அ † உ ‡ ம - ஓம். அ - ஆண், சிவாம்
சமாகிய வெண்ணிறமுள்ள விந்துவும் ; உ -
பெண், சத்தியாம்சமாகிய இரத்தநிறமுள்ள
நாதமும் ; ம - மகவு, அக்கினி யாம்சமாகிய
சோதி சொரூப முள்ள குழவியுமாகிய விம்
முன்றுஞ் சேர்ந்து, ஒங்காரமும் அ - உ - ம
எனும் பிரண வமாகி ஒங்குதலாயிற்று.

அப்பிரணவத்திலிருந்து நகரமாகிய நில
மும், மகரமாகிய நீருட், சிவரமாகிய தீயும்,

* அ என்பது உதட்டினிதழைத் திறப்பதாகும்.

† உ என்பது உதட்டினிதழைக் குவிப்பதாகும்.

‡ ம என்பது மேற் றடிதழை மூடித்திறப்பதா
கும்.

இவைகளைத்தான் முறையே ரேசகம் பூரகம் கும்
பகங் ளென்பர் பெரியார்.

வகரமாகிய காற்றும், யகரமாகிய ஆகாச
மும் சேர்ந்து ந ம சி வ ய வென்றுற்பத்தி
யாயின.

ஓம் = ஸ் தூல தேகத்தின் அரிய பெரியநாடி,
ஆத்ம ஸொருபம்; ந-ம = பெண் - நிலம், நீர்,
செம்புனல், சுரோணிதம், மாயாசொருபம்;
சிவ - ஆண், தீ, காற்று, வெண்புனல், விந்து,
சிவசொருபம்; ய = ஆன்மா, ஆகாயம், வெட்
ட வெளி சொருபம். இதற்கிணங்க,

திருமந்திரம்.

தரணி சலம் நனற் காற்றத்த வான
மரணிய பானு வருந்திங்க ளங்கி
முரணிய தாரகை முன்னிய வொன்பான்
பிரணவ மாகும் பெருநெறி தானே.

இந்த பஞ்சாக்ஷரமானது ஸ் தூலதேகத்
தில் சூக்குமமாய் சர்வசக்திகளையும் தம்முள்
அடக்கி வைத்துக் கொண்டு பிரகாசிக்கின்
றன வாகுதலால் முதலில் ஓம் என்றும், பிண்

னர் ந ம சி-வ என்றும் பிறகு ய என்னும்
இவ்விராஜ * மந்திரத்தை வாக்கினால் + ஜபிக்
கக்கூடாமையினால் அதனதன் ஸொருபங்
களைக்கரநியாசம் (கைக்கிரியை) எனும் † தந்
திரத்தினால் தரிசிக்கவேண்டும்.

தேவாரம்.

கொங்கலர் வன்மதன் வாளியைந்தகத்
தங்குள பூதமு மஞ்சவையும் பொழில்
தங்கரவின்பட மஞ்சந்தம்மு றை
யங்கையிலேவிர லஞ்செழுத்துமே.

அக்ஷரமென்பது எழுத்துமன்று எண்ணு
மன்று சொருபமாம். இந்த பஞ்சஸொருபத்
தைத் தரிசிக்க ஞானகார்த்தமா வேற்பட்டிருக்
கின்றது. இதற்கு ஒரு மொழியு மெனலாம்.

---

* மந்திரம்-நிலை பெற்ற மனத்தின் திடம்.

+ ஜபித்தல் - ஸ்தூலத்திலிருந்து மேற்சொன்ன
பஞ்ச சொருபங்களை வெளிப்படுத்துதலே யாம்.

† தந்திரம் நிலை பெற்ற தம் திடம்.

இவ்வொரு மொழியினால் ஒங்காரத்துடன்
கூடிய பஞ்சபூதங்களை அல்லது பஞ்சசொரு
பங்களைத்தரிசித்து ஆறு ஆதாரங்களையுங்
கடந்து, துவாதசாந்தப் பெருவெளியை
யடைந்தாங்கு சதாவசைந்துக் கொண்டிருக்
குந் தீபச்சுடர் முனையைத் திடப் பார்வை
யினு லசையாது நிறுத்தி நிற்பதுவே தவ
மாகும்.

திருமந்திரம்.

விளக்கினை யேற்றி வெளியை யறிமின்
விளக்கினின் முன்னே வேதனை மாறும்
விளக்கை விளக்கும் விளக்குடை யார்கள்
விளக்கில் விளங்கும் விளக்கவர் தாமே.

கரந்துங் கரந்திலன் கண்ணுக்குத் தோன்றான்
பரந்த சடையன் பசும்பொன் னிறத்தன்
அருந்தவர்க் கல்லா லணுகலு மாகான்
விரைந்து தொழப்படும் வெண்மதி யானே.

இத்தவத்தின் முதிர்ச்சியடைந்த ஞான
சாதகருக்கு உலகமானது அநித்தியமாகவும்

தன்னெதார்த்த சொரூபமே எங்கணும் நித்
தியமாக விளங்கவுங்காண்பர்.

ஞானவாசிட்டம்

மெல்லிதாகிக் குளப்படியாய்
விவேகப்புந்திக் காமுலகு
மல்லவாகிக் கரைகாணு
வாழ்மரகு மதியில்லோர்க்
கெல்லையிலதா லறிபொருளா
லெண்ணப்படாதாய்ச்சாந்தமுமாய்ச்
சொல்லுமெல்லாமாய் நினைவு
தோன்றாச்சற் சிற்சுகமுண்டாம்.

அன்றியுந்தேகத்தில் சூக்குமமாய்ப் பிரகா
சியாநின்ற ஓங்காரநாடியின் நடுபாகத்தில்
இடைகலையாகிய அபானனாடியும் பிங்கலையா
கிய பிராணனாடியும் கீழும் மேலுமாகச் சஞ்
சரித்துக்கொண்டு சீதளத் தன்மையையும்
வெப்பத்தன்மையையும் தருகின்றன. இவ்
விரண்டு நாடிகளையும் பிரணவத்தினுச்சியா

கிய சுழிமுனையில் சேர்த்துவிட்டால் மேற்
கூறிய கடராந்து பிரகாசிக்கும்.

ஞானவாசிட்டம்.

ஓது ளளவிலறிந்திருந்து
முயிர் நோக்கென நீயுரைசெய்த
தேதுபகரென்றலும் புசுண்ட
னிகைக்கு நீவிங்கெதிர்காணும்
பூதவுடலா மனைநடுவே
பொருத்துமிதய புண்டரிகச்
சீதமலரினுள்ளிரண்டு
செறியும் பிராண னபாணென.

விராவருபுறநின்றமபான னென்னும்
வியன்மதியமேனியெல்லாங் குளிரவிக்கும்
பிராணனெனுஞ் சூரியன்முன் கனலாயுள்ளே
பேசிய விவ்வுடற்பாகம் பிறக்கப்பண்ணு
மிராதுழலுமபான னெனு
மதியினுட் சேரியற்கலைகள்
பிராணனெனு மிரவியாலே
யுராவி விழுங்கப்பட்ட தெங்கையந்த
வுப்பதமுற்றாற் பின்னையொருநோயுண்டோ.

சிவயோகம்.

சிவோஹம், ஸோஹம், ஒம் இவை ஒரு பொருட்கிளவி. யோகமென்பது விந்துவாகிய சிவத்தையும், நாதமாகிய சத்தியையும் புருவ நடுவில் திடப்பார்வையினை லொருங்கு சேர்த்து ஒங்காரமாகிய பொருளை, அஃதாவது குண்டலியை யெழுப்பி, ரேசகம் பூசகம் கும்பகங்களாகச் செய்வதாகும்.

திருமந்திரம்

விந்துவு நாதமு மேருவி லோங்கிடிற்
சந்தியி லான சமாதியிற் கூடிடும்
அந்த மிலாத வறிவி னருட்பொருள்
சந்தரச் சோதியுந் தோன்றிடுந் தானே.

ரேசகம்:—சூரியனையும் சந்திரனையும் ஒன்றாகக் கலக்கவைத்தல், அஃதே அமாவாசை, அமரபக்ஷம், அல்லது சூனியம், கிருஷ்ண பக்ஷம், தேய்பிறை.

ஒளவைக்குறள்.

தோற்றுங் கதிரவ னுண்மதி புக்கிடில்
சாற்று மமாவாசை தான்.

உதிக்கு மதியமுங் கண்டங் குறங்கில்
மதிக்கு மமாவாசை யாம்.

பூரகம்:—மேற்கூறிய விரண்டையும் பூரி
க்கச் செய்தல்! அஃதே பூர்வபக்ஷம், சுக்கில
பக்ஷம் அல்லது வளர்பிறை என்பன.

கும்பகம்:— பிரணவாயுவையும் அபான
வாயுவையும் பிரணவத்தின் உந்திக்கமலத்தி
லடைத்து விடுதல். அஃதே பெளர்ணமி.

ஒளவைக்குறள்.

ஏறு மதிய மிரங்கி லுறங்கிடும்
கூறுமாப் பூரணை கொள்.

மதிக்குட் கதிரவன் வந்தங் கொடுங்கில்
உதிக்குமாம் பூரணைச் சொல்.

அமாவாசை பூரணை யாகு மவர்க்குச்
சமனா முயிருடம்பு தான்

ஸ்தூலதேகத்தில் பிரகாசியா நின்ற பிரா
ணன், அபானன் எனும் இரண்டு வாயுக்கள்
மேலுங் கீழுமாகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டி
ருக்கின்றன. சூரியன் கிழக்கேஉதித்து சுடர்
குறைந்து மேற்கே அஸ்தமித்தலையும், சந்தி

ரன்மேற்கே உதித்து கிழக்கே பெருகித்தேய்
தலையுமே கீழும் மேலுமாகச் சஞ்சரித்துக்
கொண்டிருக்கின்ற வென்பன.

இவைகளை மேற்கூறப்பட்ட பகிர்முக ரே
சக பூரக சூம்பகங்கள் செய்து வாணனை வீ
ணாக்காமல் உண்முக ரேசகம், உட்பூர
கம், உட்கூம்பகங்கள் செய்ய வேண்டும்.
இதனால்.

ஒளவைக்குறள்.

அண்டத்திலு மிந்த வாறென் றறிந்திடு
பிண்டத்திலு மதுவே பேசு.

இதை மேற்கூறப்பட்ட பகிர்முக ரேசக
பூரக சூம்பகங்களினால் உண்முக ரேசக பூரக
சூம்பகங்கள் செய்ய வேண்டும். பகிர் முக
ரேசகம் பூரக சூம்பகங்கள் பழகினாலெழிய
உண்முக ரேசக உட்பூரக உட்கூம்பகங்கள்
செய்ய சாத்தியப்படா.

பகிர்முக ரேசக பூரக சூம்பகம் சளுக்கு
முறையே ஐம்-கிலிம்-செளம்-மந்திர ரூபக
மாக மறைத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன

இந்த யோகத்தை யப்பிய சிக்குங்கால் பிரண
வத்தின் உச்சியாகிய தலையைக் கோணமல்
புருவ மையத்தின் மேற்பாகத்தில் நோர்நிறு
த்துவதே தராசு முனையாம்.

ஒளவைக்குறள்

இரேசக பூரக சும்பக மாற்றில்
தராசுபோ னிற்குந் தலை.

இரேசிப்பது போலப் பூரித்து நிற்கில்
தராசுமுனை நாக்கதுவே யாம்.

ரேசகம் 32 - மாத்திரையளவாகவும், பூர
கம் 16 - மாத்திரை யளவாகவும் சும்பகம்
64-மாத்திரையளவாகவும் செய்துப் பழகல்
வேண்டும். சுண்ணிமைப் பொழுதும் கைந்
நொடிப் பொழுதும் மாத்திரைக்களவாம்.

ஒளவைக்குறள்

இரேசக முப்பத் திரண்டது மாத்திரை
பூரகம் பத்தாறு புகும்.

சும்பக நாலோ டறுபது மாத்திரை
சம்பித் திடுவது தான்.

முன்ன மிசேசி முயலுபின் பூரகம்
பின்னது கும்பம் பிடி.

உள் ரேசகம் உட்பூரகம் உட்குட்பகங்
களுக்கு மாத்திரையளவே கிடையா.

மூக்குமுனை யென்பது வேலாயுதத்தைப்
போல் பிரகாசிக்கின்ற பிரணவத்தின் மேன்
முனையாகுமென மேதானிகள் அறைவர்.

உந்திக்கமலமாவது மேற்கூறிய பிரணவத்
தின் மத்தியபாகம். இஃதையே ஹிருதயக்
குகையென வியம்பின ரிமையோர்.

மூலாதாரமென்பது மேற்படி பிரணவத்
தின் கீழ்பாகமெனக் கிளர்த்தினர்.

இம்முன்றையும்கூடி நடு முடியென வறை
ந்தனர் ஆன்றோர். இவ்வஸ்துக்கள் வண்ண
மாகப் பாராது நம், மூக்கு முனையைப் பார்ப்
பதனாலும் நம் உந்திக்கமலத்தை யுற்று நோக்
குதலாலும், நம் நாபிக்கமலத்தை நாடுவதா
லும் யாதுபயனைத்தருட்? தாராது. இப்பிர
ணவத்தின் முனையைப்பார்ப்பதன் பொருட்
டே முன்னோர்கள் புருவ மையத்தை இலக்கி

யார்த்தமாகக் குறிப்பித்தார்கள். சுழிமுனை-
பிரணவத்தினுச்சி.

திருமந்திரம்

* வெற்றிக்கு நேரே புருவத்திடை வெளி
யுற்றுற்றுப் பார்க்க வெளிவிடு மந்திரம்
பற்றுக்குப் பற்றாய்ப் பரம னிருந்திடஞ்
சுற்றம் பலமென்று சேர்ந்துகொண் டேனே.

இதுவரையிற் கூறிய சாதனைகளை விடா
முயற்சியாய் முதன் முதல் அப்பியசிக்கும்
முறை யாதலால் முற்கூறலாயிற்று. இம்
முதற் சாதனையை அப்பியசித்தபின்னர்
தான் ஞானத்தை யடையமுடியும்.

பராங்கி முத்திரையினால் நாதத்தை யெ
ழுப்பி யதன் முடிபாகிய பன்னிரண்டங்குல
வளவில் (அஃதாவது சாதகன் சிரசினுச்சியி
லிருந்து பன்னிரண்டங்குல வுயரம்) மன
தை நிறுத்தியதால் யெழும்பின அந்நாதத்

* எல்லாமாந்தர்க்கும் புருவத்தி னிடையே மூளை
யினகத்தே நடுவில் இவ்வருட்கண் அமர்ந்திருக்
கின்றதென்பது திரண்ட பொருள்.

தொனி முடிவு பெறும். அத்துவாதசாந்தப்
பெருவெளியில் மனம் அதனுடன் லயிக்கச்
செய்து தினந்தோறும் பழகுவரின் சாதகர்க்
கோரீன்பமான வுணர்ச்சி யுண்டாகும். இச்
சாதனை நிலைக்குத்தான் பராங்கி முத்திரை
பென்று பெரியார் பகர்ந்தனர்.

தாயுமானவர்

× × ‘சத்தமற மோனங்லை பெற்றவர்களுய்
வர்காண் சனகாதி துணிவிதன்றே’ × × × ×
என்று கூறியிருப்பதைபுங்காண்க.

திருமந்திரம்

சத்தமுஞ் சத்த மனமு மனக்கருத்
தொத்தறி கின்ற விடமு மறிகிலர்
மெய்த்தறி கின்ற விடமறி வாளர்க்கு
அத்த னிருப்பிட மவ்விடந் தானே
நாத முடிவிலே நல்லா னிருப்பது
நாத முடிவிலே நல்மோக மிருப் து
நாத முடிவிலே நாட்ட மிருப்பது
நாத முடிவிலே நஞ்சுண்ட கண்டனே.

இடம்புரிச்சங்கு வலம்புரிச்சங்கு என்றி
ரண்டு வகைப்படும். அவை யிரண்டு செவிக
ளையுங்குறிக்கும். அவைகளி லொன்றாகிய
வலம்புரிச்சங்கைத்தான் சாதகர் ஊதவே
ண்டும். (ஊதல் = பழகல்.) அஃதெங்ஙனம்
எனில், மனதை இந்திரியவழி பலவிடத்
துஞ் செல்லவிடா துத் தடுத்து வலது செவியி
லேயே திடமாக நிறுத்தின் சில நிமிடங்க
ளுக்குப்பின் நொருவிதமான சத்த மெழும்
பும் அச் சமயத்தில் உடனே மேற் கூறிய
விடத்தில் மனதை நிறுத்தலே யோகமாம்.

இப்பாவஸ்துவைக் காணும் பொருட்டே
தான் முனையோகத்தை யப்பியசித்து அதன்
வாயிலாய் முடிவில் ஞானமடைய வேண்டும்.

தாயுமானவர் பாடல்

யோகியர்க்கே ஞான மொழுங்காம்பே ரன்பான
தாகியருய்யோகமுன்னே சார்ந்தோர் பராபரமே.

ஆகினும் தவத்தையும் யோகத்தையும்
சாதகர் செய்தலினாலேயே திருப்தியடைந்து
களிப்புற்று அம்மட்டில் நின்று விட்டால்

ஞானம் சித்தியாகாது. சரியை கிரியை யோகம் இம்மூன்றுஞ் ஞானமடைய சாதனங்களே தவிரவேறன்று.

பிரபுலிங்கலீலை.

உரைசெயிற் பரமஞான
மொன்றுமே முத்திக்கேது
சரியை நற்கிரியை யோகந்
தாமொரு மூன்றுஞான
மருவுதற்கேது வென்று
மறைபுகன் ழுரைக்குமிந்தக்
கருவியைப் பொருளென்றெண்ணிக்
களிப்பவர் கயவரன்றே.

திருமந்திரம்.

எண்ணு யிரத்தாண்டு யோக மிருக்கினுங்
கண்ணுர முதனைக் கண்டறிவா ரில்லை
உண்ணாடி யுள்ளே யொளிபெற னோக்கிற்
கண்ணாடி போலே கலந்திருந்தானே.

ஞானம்

ஞானமெனபதியாது? சத்து, சித்து விவ்
விரண்டு மொன்று சேர ஆனந்தம் ஜனித்து

சச்சிதானந்தம் எனப் பெயர் பெற்ற நிலைய
யாகும்.

அச்சச்சிதானந்த நிலையிலிருந்து பழகிவ
ருஞ் சாதகர் எவ்விடத்தும் எப்பொருளி
னிடத்தும் பிரஹ்மம் பிரகாசிப்பதை தரிசிப்
பர். இப்பிரஹ்ம வஸ்துவைத்தான் அணு
வென்று அறிஞரறைவர். அவ்வணு வொன்
றையாபிரங் கூறிட்டு அதிலொரு கூறுக்குச்
சமானமாகவும் பிரகாசத்திற் கெல்லாம் அதீ
தப் பிரகாசமாகவும் நம்முடலி லிருந்து பிர
காசித்துக் கொண்டிருக்கும் வஸ்து எதுவோ
அஃதே பரமாவூவாகும்.

திருமந்திரம்

அணுவி லணுவினை யாதிப் பிரானே
அணுவி லணுவினை யாயிரங் கூறிட்
டணுவி லணுவை யணுகவல் லார்கட்
கணுவி லணுவை யணுகலு மாமே

அணுவு ளவணு மவணு ளணுவும்
கணுவற நின்ற கல்ப்ப துணரார்

யிணையிலி யீச னவனெங்கு மாகித்
தணிவற நின்றான் சராசரந் தானே.

ஞானவாசிட்டம்

என்ன துடலிற்சிற்கதிரா யிலங்குதெய்வநென்
ன்ன, வுன்னு மனங் கண்வாக்குக்களுடைய சத்தித்
திரளெல்லாம், பின்னமின்றிநாயகனைப் பிரிபாமக
ளீர்போனாளுந், துன்றுமென்றேயனவரதந்தொடர்
பர்வனை செய்திடல்வேண்டும்.

இச்சிற் கதிரினிடத்து உலகமும், உலகத்தி
னிடத்து பிரஹ்மமும் ஒன்றிற் கொன்று பிரி
யாது நிலை பெற்றிருக்கும். இது பற்றியே
ஞானிகள் உலகத்தை பிரஹ்ம மயமென்று
சொல்லுவார்கள்.

ஞானவாசிட்டம்

செவ்விதாங் கல்லில் வனசமுஞ்

சங்கமுத் திகிரியுமெனுங் கீற்று

வவ்வுகின்றதே தார்கமுத்தியாமவத்தையாய்

மறுவுறுமதுபோலத்

தவ்வில் சித்தினுளுலகங்கண்முழுவதும்

தங்குமால் வேறன்றி

யெவ்விடத்திலியாதெப்படி யிருந்ததவ்
விடத்தினப்படி யென்ப.

இப்பிரஹ்மத்தை தரிசிக் குங்கால் தன்னை
யும் உலகத்தையும் மறைத்ததுவாக நிற்கும்.

தாயுமானவர் ஆனந்தக்களிப்பு

பேசா விடும்பைகள் பேசிச்-சுத்தப்

பேயங் மாகிப் பிதற்றித் திரிந்தேன்

ஆசா பிசாசைத் தூர்த்தி - ஐய

னடியிணைக் கீழே யடக்கிக்கொண்டாண்டி

சங்கர சங்கர சம்பு.

மத்தியகதம்

இந்நிலையையே பிரஹ்ம ஐக்கியமென்றும்,
மத்தியகதம் என்றும், நடுவு நிலை யென்றும்,
சகல கேவலங்க ளென்றும், சாந்தி தாந்தி
யென்றும், சும்மாயிருத்தல் என்றும், பிரஹ்
மாறு சந்தானமென்றும், இராப்பகலற்றவிட
மென்றும், ஞானஞ் ஞானரகிதநிலையென்றும்,
பாவா பாவ ரகிதஸ்தானமென்றும், நினைவிற்
ந்து நின்றவிட மென்றும், நனவிற் சுழுத்தி

யென்றும், நினைப்பும் மறப்பு மற்ற மத்திய
கதமாயிருத்தலின் அதிற்றான் தனது நிஜவடி
வம் விளங்கும்.

ஞானவாசிட்டம்

சொரூபம் விட்டகலின் மோகமாம் வேறு
சொல்லிட முன்புபின் பில்லை
யொருபொரு ணினைவை யொழிந்துமே லப்பா
லொருபொரு ணினைவுறி னந்த
விருபொரு ணைவு ணினைவற விருக்கு
மிதுசொரு பத்தியல் பிதுசான்
மருவுகற் பனைமாண் டசைவில்கற் போலாய்
வருஞ்சு சுழுத்தி தீர்வடிவாம்.

வள்ளலார்

ஒருபொருளை நீத்தங் கொருபொருளைப் பற்றி
யிருபொருளும் போக்கி யிடையே-யொருபொருளு
மற்றநிலையேதோ வஃ துன்னிலை யென்றான்
குற்றமற்ற ஞான குரு.

திருமந்திரம்

நடுவுநின் றூர்க்குன்றி ஞானமு மில்லை
நடுவுநின் றூர்க்கு நாகமு மில்லை

நடுவுநின் றூர்நல்ல தேவரு மாவர்

நடுவுநின் றூர்வழி நானுநின் றேனே.

நாம ரூப் வடிவப்பிரபஞ்சம் நமது சங்கற்
பத்தை விட்டிருக்கின்ற விடமே மத்தியகத
மென்கிற நனவிற சுழுத்தி நிலையாகும். சங்
கற்ப முள்ளபோது உலகந்தோன்றி அஃ
தின்றியபோது உலகந்தோன்றாது பிரஹ்மம்
தோன்றும். சகலம் = நினைப்பு, சாக்கிரம்,
சொப்பனம். கேவலம் = மறப்பு, சுழுப்தி.) சங்
கற்பத்தைவிட வலகமில்லை, நம்மைவிட்டுச்
சங்கற்பமுமில்லை. நாமே யாவாயும் அல்ல
வாயும் இருக்கின்றோ மென்பதும் இதனால்
ஏற்பட்டது. சங்கற்பம் நம்மிடத்திலிருந்
தெழுநின்றதனால் அதை விட்டிருத்தற்கு
மார்க்கமு மில்லை. சங்கற்ப மெழுமிடத்
தையே உற்றுநூன்றிப் பார்த்தங்கேயே
அதைவதைத்தால் சங்கற்பம் எழாது. சங்
கற்ப மென்பதே நினைப்பு. நினைப்பு மெழு
மிடத்து மறப்பெழா. நினைப்பு மறப்பற்ற
நிலையானதே மத்தியகத மென்றறி. அந்நிலை
யில் சங்கற்ப விகற்பங்களற்று நானாகவே

விளங்கும். ஆங்கு கர்த்தவியமுந்
தோன்ற. அப்படி அந்த மத்திய கதத்தி
லிருப்புழி சுட்டிறந்த சுகாதீத வடிவாய்
விளங்கி வாழ்வாய்.

அவிரோதவுந்தியார்

பதைத் தெழாதுள்ளம் பதைப்பாய் பதைக்கில்
வதைப்பாயங்கங்கே யென்றுந்தீபற
மாயுமனப்பே யென்றுந்தீபற.

ஞானவாசிட்டம்

எந்தவெந்தவாதனைகளிதயத் தெழுந்தவையெல்லா
மந்தவந்த விடத்தழிக்கினதுவே மாயைக் கழிவாகு
முந்துபோகமோகமென மொழியுமிருவாதனைவிட்டு
வந்தபாவாபாவமறமாற்றி விகற்பமறவாழ்வாய்.

அவிரோதவுந்தியார்

ஆங்கறிபாமையுஞ் சாராதறிவொடுந்
தூங்குவாய் நாளுமென்றுந்தீபர
தோன்றும் பரம்பொருளுந்தீபர.

திருமந்திரம்

பொங்கு மிருணீக்கும் புண்ணியக் கூத்தனை
யெங்குமாய் நின்றாடு மேகம்பக்கூத்தனை

கங்குல் பகலினுங்காணாத கூத்தனை
யிங்கெனி — மாக யான் கண்ட வாறே

கந்தரநுபூதி

ஆன வமுதே யயில்வே லட்சே
ஞான கரணே நவிலத்தகுமோ
யான கியவென் னைவிழுங்கி வெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே.

வாழ்கவே வாழ்வென் நந்தி திருவடி
வாழ்கவே வாழ்க மல மறுத்தான் பதம்
வாழ்கவே வாழ்க மெய்ஞ்ஞானத் தவன்றாள்
வாழ்கவே வாழ்க மலமிலான் பாதமே.

ஓம் தத் சத்

பிரஹ்மாணு விளக்கம் பெறுவாயாக.

பிரஹ்மாணுவிளக்கம்

முற்றிற்று.

ஞானஸாதகஸஹாயம்.

இது, கைவல்லியமோக்ஷ அடைவிற்கின்
றியமையாததாயும் பஹான்களாலனுபவித்த
பரம இரகவிய சாதனவுளவுகளையு முணர்த்
துகின்றனவாயுமுள்ள ஓர் அபூர்வமான
நூல். மானுட ஜன்மமெடுத்த வொவ்வொ
ருவரும் ஜனன மரணதுக்கநிவர்த்தியும் பா
மானந்தப்பிராப்தியும் அடையவேண்டுமென்
பதே மகருஷிகளின் உடன்பாடானதுபற்றி,
சகல வேதாந்த சித்தாந்த தத்துவ ரகஸ்யங்
களை யெல்லாம் எளிதி லுணருமாறும், மன
தை யிந்திரிய வழிச் செல்லாதுத் தடுத்துத்
தேகத்துக்குளி ருக்கும் ஆகாசத்தில் நிறுத்தி
மகாவாக்கியத்தை அஜபையாய்ச் சிந்திக்கச்
செய்து, அஞ்ஞான்றே சிந்தனையை நாடா
து அச்சிந்தனையுதிக்கு மிடத்தையே நாடி
சப்த ஸ்பரிசாதிசுளிர்ந்து ஆண்டு நிகழும்
ஞானியத்தில் தைலதாரைபோலின்று சுழுத்
தி மனோராஜ்யமு முண்டாகா வண்ணங்காத்
துப், பிரஹ்மாகார விருத்தியுதித்து நனவிற்
சுழுத்தியாநந்தத்தில் பரவசமுற்று திரிபுடி
ரகித ஸ்திதியைப்பெற்று கிருத கிருத்தியத்
தன்மையை யடைதலும் இப்பேற்றைப்

பெறுதற்கு மற்றே ரேதுவாற்கூறலுறும்
பாவனாதீதநிஷ்டையின் உளவுகரு
னுபூதி சாராம்சத்திரட்டும் அத
ரார்த்தவுரை வரைந்தும், குருத்ய
ஸ்மரணதரயம், வைராக்யடிண்டி
விந்தத்வாதசமஞ்சரிகாஸ்தோத்
சமஞ்சரிகாஸ் தோத்திரம், தக்ஷ
அட்டகம், மநீஷாபஞ்சகம், லே
சகம், தசகம், விவேகவட்டகம், ச
சகம், சொரூபவக்ஷஸு விபுத்தி
லாட்டே, ஆநத்
மஹான் கரபாத்திர சாஸ்திரச
ளால், ஒருங்கே திட்டி மு. ஸ
யம் எனப்பெயரிட்டதும் என்
தாக இயற்றிய ஞானசாதக ரே
பிரஹ்மானு விளக்கமும் சேர்த
இந்நூல் இப்போது வெளிவந்த
இராஜயோக சாம்பிரதாய அ.
யே எடுத்துக்கூறும் இந்தஞான
யம் ஒவ்வொருவரும் அநுபு
புத்தகம் 1-க்கு ரூபா 10 0 0 வி
சார்ச்சு, ரிஜிஸ்டிரேஷன் பீஸ். பிர
எ - சம புரி முத்